

[Ib Christensen]

Vi kan altså tilsige en umiddelbart positiv holdning til mange af tingene i forslaget, men der er altså andre ting, som vi har nogle meget alvorlige indvendinger imod, og hvor vi må insistere på væsentlige ændringer.

Waldorff (VS):

Jeg vil starte med at sige, at vi synes faktisk, det er rart, at vi får et udspil fra socialdemokratiet, der handler om, hvilken politik socialdemokratiet kunne tænke sig at føre på et bestemt område, i stedet for som så ofte før at blive præsenteret for et eller andet mere eller mindre sort forlig, hvor socialdemokratiet så bagefter har måttet sige, at det selvfølgelig ikke var socialdemokratisk politik, men det, som nu var muligt.

Når man kommer med et udspil, er det selvfølgelig også et resultat af det pres, som blev rejst i arbejderbevægelsen og i lejerbevægelsen for at få taget hul på et eller andet fornuftigt på bolig- og skatteområdet, og det er udmærket. Vi synes, det er fint, at det nu bliver lagt frem, så det kan diskuteres.

Det næste spørgsmål er så, hvad det skal bruges til, og de erfaringer, vi hidtil har, siger, at det skal bruges til at lave et forlig til højre. Først skal der være nogle forhandlinger, så skal der muligvis være et valg, og så skal der laves forlig med de borgerlige partier.

Argumentationen for det kender vi også på forhånd. Venstrefløjen kan man ikke støtte sig på. Derfor er det nødvendigt at forhandle med de borgerlige. Vi har sådan set heller ikke nogen forestillinger om, at man vil argumentere anderledes denne gang, men vi vil godt forsøge på forhånd at udhule argumenterne, og i den forbindelse vil jeg sige, at VS mener faktisk, at der er en del ting i regeringens oplæg, som vil forbedre vilkårene for arbejderklassen og for andre dårligt stillede grupper. Vi mener også, der er en stribe problemer i oplægget, men vi går meget gerne ind i en diskussion.

Vi er klare over, at det tilsagn næppe har den store betydning for socialdemokratiet, fordi man nu engang fører og må føre den politik, som man må, og vores opgave må i første omgang være at rejse den størst mulige diskussion og den mest mulige aktivitet for at undgå, at de værste forringelser også i for-

hold til det oplæg, der ligger, skal komme hen ad vejen.

Og så to ord om VS' principielle opfattelse af en skattereform. Jeg ser ikke nogen grund til, at vi fremstiller vores ideal af, hvordan den skulle se ud. Det ideal kan ikke forenes med privat ejendomsret til jord og produktionsmidler, men man kan bruge det til at angive, hvad vores principper må være over for en aktuel lovgivning på skatteområdet, og det er på en måde meget enkelt.

Vi mener, beskatningen skal vende den tunge ende opad. Der skal ske en social omfordeling til fordel for arbejderklassen. Det er en del af kampen for reallønnen. Vi må altså stille krav om en lempelse af beskatningen for de lavtlønnede og en skærpet progression. Det er simpelt hen det væsentlige hovedsynspunkt. Resten drejer sig om, hvordan det mål opfyldes.

Her er der selvfølgelig mange muligheder. Et højt bundfradrag, forlænget proportional-skala, betydeligt skærpet selskabsskat, fjernelse af de legale skatteundragelsesmetoder, af fradrags- og afskrivningsfiduser, fondshenlæggelser og skattecirkusmuligheder og en effektiv forfølgelse af de mindre, legale fiduser for blot at tage nogle af de ting op.

Men vi vil ikke være med til at fremme nogen forestillinger om, at det er muligt at lave et socialt retfærdigt skattesystem i det her samfund. Vi ønsker ikke at fremlægge en overbudspolitik, hvor milliarderne ruller fra de riges bankkonti over til lønmodtagernes lommer. Fordelingen over skatterne er en del af klassekampen, og resultaterne afhænger selvfølgelig af styrkeforholdet imellem klasserne. Den dag, da arbejderklassen er stærk nok til at sikre et retfærdigt skattesystem, vil den også være stærk nok til at gribe den politiske magt, og så er det nok ikke tidspunktet til at sidde og regne på procenter.

Vores opgave må altså i den nuværende situation være den meget enkle at presse på for at få den bedst mulige fordeling. Det er i det lys, vi vil diskutere regeringens skatteoplæg, og det er ud fra den synsvinkel, vi vil støtte det, hvis det ender med at betyde forbedringer.

Generelt må man sige om redegørelsen, om udspillet til en skattereform, at der er adskillige ting, som går i den rigtige retning. Det er åbenbart gået temmelig stærkt med at få lavet redegørelsen, og det betyder, at vi